

ЗАДАЧА ДІРІХЛЕ–НЕЙМАНА ДЛЯ СИСТЕМИ СЛАБКО НЕЛІНІЙНИХ ГІПЕРБОЛІЧНИХ РІВНЯНЬ ВИСОКОГО ПОРЯДКУ ЗІ СТАЛИМИ КОЕФІЦІЄНТАМИ

В області, що є декартовим добутком відрізка на коло одиничного радіуса, досліджено крайову задачу з умовами Діріхле–Неймана за часовою змінною та умовою 2π -періодичності за просторовою координатою для системи слабко нелінійних гіперболічних рівнянь високого порядку зі сталими коефіцієнтами. За допомогою принципу нерухомої точки Каччополлі–Банаха встановлено умови однозначної розв'язності задачі у просторах Соболева.

Ключові слова: крайова задача, умови Діріхле–Неймана, система слабко нелінійних гіперболічних рівнянь, принцип нерухомої точки Каччополлі–Банаха.

Вступ. Крайові задачі з даними на всій межі області для гіперболічних рівнянь і систем рівнянь із частинними похідними, взагалі кажучи, некоректні, їхня розв'язність часто пов'язана з проблемою малих знаменників (див. [1, 3, 8–13, 15] та бібліографію в них). Типовим прикладом некоректної крайової задачі є задача типу Діріхле для хвильового рівняння [8, с. 23].

У працях [1, 10–13, 15] встановлено умови існування єдиного періодичного чи майже періодичного за просторовими координатами розв'язку задач Діріхле та Діріхле–Неймана за змінною t для лінійних гіперболічних рівнянь та їх систем високого порядку. Розв'язність двоточкових задач з умовами Діріхле та Діріхле–Неймана для лінійних та нелінійних гіперболічних рівнянь другого порядку за умови періодичності шуканого розв'язку за часовою змінною досліджено в працях [4, 6, 14, 16, 17].

Нижче результати праць [1, 11] поширено на задачі з умовами Діріхле–Неймана за змінною t та умовою 2π -періодичності за координатою x для системи слабко нелінійних гіперболічних рівнянь високого порядку зі сталими коефіцієнтами. Поставлену задачу зведено до задачі про знаходження нерухомої точки деякого стискального оператора у повному метричному просторі. На підставі принципу нерухомої точки встановлено умови однозначної розв'язності задачі у просторах Соболева.

1. Основні позначення. Використовуватимемо такі позначення: \mathbb{Z}_+ – множина невід'ємних цілих чисел; $x \in \mathbb{R}$, $k \in \mathbb{Z}$, $T > 0$, Ω – коло одиничного радіуса; $D = \{(t, x) : 0 < t < T, x \in \Omega\}$; c_j , $j = 1, 2, \dots$ – додатні сталі, які не залежать від k ; H_q , $q \in \mathbb{R}$ – простір тригонометричних рядів

$v(x) = \sum_{|k| \geq 0} v_k \exp(ikx)$ зі скінченною нормою

$$\|v; H_q\| := \sqrt{\sum_{|k| \geq 0} (1 + k^2)^q |v_k|^2};$$

$C^p([0, T], H_q)$, $p \in \mathbb{Z}_+$, $q \in \mathbb{R}$ – простір таких функцій $v(t, x)$, що для кожного $t \in [0, T]$ функції $\frac{\partial^r v(t, x)}{\partial t^r}$, $r \in \{0, 1, \dots, p\}$, належать до простору H_{q-r}

та неперервні за t у нормі цього простору; норму в $C^p([0, T], H_q)$ визначаємо формулою

✉ repetylosofiya@gmail.com

$$\|v; C^p([0, T], H_q)\| := \sum_{r=0}^p \max_{0 \leq t \leq T} \left\| \frac{\partial^r v}{\partial t^r}; H_{q-r} \right\|;$$

$\bar{C}^p([0, T], H_q(\Omega))$, $p \in \mathbb{Z}_+$, $q \in \mathbb{R}$ – простір вектор-функцій

$v(t, x) = (v_1(t, x), \dots, v_m(t, x))$, для яких $v_j \in C^p([0, T], H_q(\Omega))$, $j \in \{1, \dots, m\}$,

$$\|v; \bar{C}^p([0, T], H_q(\Omega))\|^2 := \sum_{j=1}^m \|v_j; C^p([0, T], H_q(\Omega))\|^2.$$

2. Формулювання задачі. В області D розглянемо задачу

$$L\left(\frac{\partial}{\partial t}, \frac{\partial}{\partial x}\right)u \equiv \sum_{s=0}^n A_s \frac{\partial^{2n} u(t, x)}{\partial t^{2(n-s)} \partial x^{2s}} = f(t, x) + \varepsilon \Phi(t, x, u(t, x)),$$

$$\varepsilon \in \mathbb{R}, (t, x) \in D, \quad (1)$$

$$U_\ell[u] := \frac{\partial^{2\ell-2} u(t, x)}{\partial t^{2\ell-2}} \Big|_{t=0} = 0, \quad \ell \in \{1, \dots, n\}, \quad x \in \Omega,$$

$$U_{n+\ell}[u] := \frac{\partial^{2\ell-1} u(t, x)}{\partial t^{2\ell-1}} \Big|_{t=T} = 0, \quad \ell \in \{1, \dots, n\}, \quad x \in \Omega, \quad (2)$$

де $A_s = \|a_{pq}^s\|_{p,q=1}^m$, $s \in \{0, 1, \dots, n\}$ – квадратні матриці розміром $m \times m$ з дійсними елементами, A_0 – одинична матриця; $u(t, x) = \text{col}(u_1(t, x), \dots, u_m(t, x))$, $f(t, x) = \text{col}(f_1(t, x), \dots, f_m(t, x))$; функція $\Phi(t, x, u)$ визначена та неперервна за змінною t і досить гладка за x , u у замкненій множині $Q = \{(t, x, u) : (t, x) \in D, u \in \bar{S}(u^0, r)\}$,

$$\bar{S}(u^0, r) = \left\{ u \in \bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega)) : \|u - u^0\|_{\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))} \leq r \right\},$$

де $u^0 := u^0(t, x)$ – розв'язок задачі (1), (2) при $\varepsilon = 0$, r – деяке додатне число.

Вважаємо, що система рівнянь (1) є гіперболічною за Петровським у вузькому сенсі [7], тобто всі $2mn$ коренів рівняння

$$\delta(\lambda) := \det \left\| \sum_{s=0}^n a_{pj}^s \lambda^{2n-2s} \right\|_{p,j=1}^m = 0 \quad (3)$$

є дійсними і різними, а отже, відмінними від нуля. Вигляд області D накладає умови 2π -періодичності за змінною x на функції u , f і Φ .

3. Розв'язність задачі для системи лінійних рівнянь. Розглянемо задачу (1), (2), коли $\varepsilon = 0$. Позначимо: $\lambda_1, \dots, \lambda_{mn}$ – додатні корені рівняння (3). Оскільки вони прості, то для кожного $q \in \{1, \dots, m\}$ хоча б один рядок визначника $\delta(\lambda_q)$ володіє такою властивістю, що не всі алгебричні доповнення його елементів дорівнюють нулю, нехай $N = N(q)$ – найменший серед номерів таких рядків.

У праці [11] встановлено такі умови єдиності розв'язку задачі (1), (2) при $\varepsilon = 0$.

Теорема 1. Для єдиності розв'язку задачі (1), (2) у просторі $\bar{C}^{2n}([0, T], H_{2n}(\Omega))$ необхідно і достатньо, щоб справджувались умови

$$(\forall k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}) \quad \cos(\lambda_j T k) \neq 0, \quad j \in \{1, \dots, mn\}. \quad (4)$$

Якщо вони справджуються, то для кожного $k \in \mathbb{Z}$ існує [5] єдина матриця Гріна $G_k(t, \tau) \equiv \|p_{k,r,q}(t, \tau)\|_{r,q=1}^m$ крайової задачі

$$L\left(\frac{d}{dt}, ik\right)u_k(t) = f_k(t), \quad U_\ell[u_k] = 0, \quad \ell \in \{1, \dots, 2n\},$$

за допомогою якої формальний розв'язок задачі (1), (2) при $\varepsilon = 0$ визначає формула (див. [11]):

$$u^0(t, x) = \int_0^T G_0(t, \tau) f_0(\tau) d\tau + \sum_{|k|>0} \exp(ikx) \int_0^T G_k(t, \tau) f_k(\tau) d\tau, \quad (5)$$

де $f_k(t)$, $k \in \mathbb{Z}$, – вектор-коефіцієнти Фур'є функції $f(t, x)$ за змінною x :

$$f(t, x) = \sum_{|k|\geq 0} f_k(t) \exp(ikx).$$

Елементи матриць Гріна $G_k(t, \tau)$, $k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}$, визначають формули

$$\begin{aligned} p_{k,r,q}(t, \tau) = & \frac{\operatorname{sgn}(t-\tau)}{4Y(\lambda)} \sum_{\mu=1}^n \sum_{\ell=1}^m \Phi_{r,\ell+m(\mu-1)} Y_{q,\ell+m(\mu-1)} \left(e^{ik\lambda_{\ell+m(\mu-1)}(t-\tau)} - \right. \\ & \left. - (-1)^{nm} e^{-ik\lambda_{\ell+m(\mu-1)}(t-\tau)} \right) + \\ & + \frac{\operatorname{sgn}(t-\tau)}{8Y^2(\lambda)} \sum_{j,v,\mu=1}^n \sum_{\ell,d=1}^m \frac{i\Phi_{r,\ell+m(j-1)} \Phi_{r,d+m(\mu-1)} \lambda_{d+m(\mu-1)}^{2v-3}}{k^{2n-1} \lambda_{\ell+m(j-1)} \cos(k\lambda_{\ell+m(j-1)} T)} \times \\ & \times Y_{q+m(n-1),d+m(\mu-1)} Y_{q+m(v-1),\ell+m(j-1)} \left\{ \lambda_{\ell+m(j-1)} \times \right. \\ & \times \left(e^{ik\lambda_{d+m(\mu-1)}\tau} + (-1)^{nm-1} e^{-ik\lambda_{d+m(\mu-1)}\tau} \right) \times \\ & \times \left((-1)^{nm-1} e^{ik\lambda_{\ell+m(j-1)}(T-t)} + e^{-ik\lambda_{\ell+m(j-1)}(T-t)} \right) + \\ & + \lambda_{d+m(\mu-1)} \left(e^{ik\lambda_{d+m(\mu-1)}(T-\tau)} + (-1)^{nm} e^{-ik\lambda_{d+m(\mu-1)}(T-\tau)} \right) \times \\ & \left. \times \left(e^{ik\lambda_{\ell+m(j-1)}t} + (-1)^{nm} e^{-ik\lambda_{\ell+m(j-1)}t} \right) \right\}, \quad (6) \end{aligned}$$

де $r, q \in \{1, \dots, m\}$, $Y_{\ell j}$ – алгебричне доповнення елемента, який стоїть на перетині ℓ -го рядка та j -го стовпця у визначнику:

$$Y(\lambda) = \begin{bmatrix} \Phi_{1,1} & \dots & \Phi_{1,nm} \\ \dots & \dots & \dots \\ \Phi_{m,1} & \dots & \Phi_{m,nm} \\ \Phi_{1,1}\lambda_1^2 & \dots & \Phi_{1,nm}\lambda_{nm}^2 \\ \dots & \dots & \dots \\ \Phi_{m,1}\lambda_1^2 & \dots & \Phi_{m,nm}\lambda_{nm}^2 \\ \dots & \dots & \dots \\ \Phi_{1,1}\lambda_1^{2n-2} & \dots & \Phi_{1,nm}\lambda_{nm}^{2n-2} \\ \dots & \dots & \dots \\ \Phi_{m,1}\lambda_1^{2n-2} & \dots & \Phi_{m,nm}\lambda_{nm}^{2n-2} \end{bmatrix},$$

$\Phi_{lh} \equiv \Phi_l(\lambda_h)$, $\ell \in \{1, \dots, m\}$, $h \in \{1, \dots, nm\}$ – алгебричне доповнення

елемента, який стоїть на перетині $N(h)$ -го рядка та ℓ -го стовпця у визначнику $\delta(\lambda_n)$. Елементами матриці Гріна $G_0(t, \tau)$ є многочлени за t, τ .

Збіжність векторного ряду (5) пов'язана з оцінкою знизу модулів величин $\cos(k\lambda_{\ell+m(j-1)}T)$, $\ell \in \{1, \dots, m\}$, $j \in \{1, \dots, n\}$.

На підставі метричного підходу встановлено [11] таке твердження.

Лема 1. Для майже всіх (стосовно міри Лебега в \mathbb{R}) чисел T оцінки

$$|\cos(k\lambda_j T)| \geq (1 + |k|)^{-\alpha}, \quad 1 < \alpha < 2, \quad j \in \{1, \dots, mn\}, \quad (7)$$

справджуються для всіх (крім скінченної кількості) значень $k \in \mathbb{Z}$ та фіксованих коренів $\lambda_1, \dots, \lambda_{mn}$ рівняння (3).

Із леми 1 та оцінок для елементів матриць Гріна (6) отримано такий результат.

Теорема 2. Нехай справджуються умови (4). Якщо $f \in \bar{C}([0, T], H_{q+\chi}(\Omega))$, $q \geq 2n$, $\chi > 2 - 2n$, то для майже всіх (стосовно міри Лебега в \mathbb{R}) чисел $T > 0$ існує єдиний розв'язок задачі (1), (2) при $\varepsilon = 0$ з простору $\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))$, який зображує рівність (5). Цей розв'язок справджує нерівність

$$\|u^0; \bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))\| \leq c_1 \|f; \bar{C}([0, T], H_{q+\chi}(\Omega))\| \equiv \rho.$$

4. Основні результати. Розглянемо тепер задачу (1), (2), коли $\varepsilon \neq 0$. Зводимо її до нелінійного інтегрального рівняння

$$u(t, x) = u^0(t, x) + \varepsilon \int_D K(t, x, \tau, \xi) \Phi(\tau, \xi, u(\tau, \xi)) d\tau d\xi, \quad (8)$$

де $K(t, x, \tau, \xi) = \|K_{jr}(t, x, \tau, \xi)\|_{j,r=1}^m$, якщо ряди

$$K_{jr}(t, x, \tau, \xi) = \frac{1}{2\pi} \sum_{|k| \geq 0} p_{k,j,r}(t, \tau) \exp(ik(x - \xi)), \quad j, r \in \{1, \dots, m\}, \quad (9)$$

в яких $p_{k,j,r}(t, \tau)$, $k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}$, $j, r \in \{1, \dots, m\}$, визначають формули (6), рівномірно збігаються в області $\bar{D} \times \bar{D}$.

Використовуватимемо такі допоміжні твердження.

Лема 2. Для майже всіх (стосовно міри Лебега в \mathbb{R}) чисел T ряди (9) рівномірно збігаються в області $\bar{D} \times \bar{D}$ при $n \geq 2$.

Д о в е д е н н я. З формул (6) і леми 1 отримуємо, що для майже всіх (стосовно міри Лебега в \mathbb{R}) чисел T для всіх (крім скінченної кількості) значень $k \in \mathbb{Z}$ справджуються оцінки

$$\max_{D \times D} |p_{k,r,q}(t, \tau) \exp(ik(x - \xi))| \leq c_2 |k|^{-2n+1+\alpha}, \quad k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}, \quad r, q \in \{1, \dots, m\}, \quad 1 < \alpha < 2, \quad (10)$$

із яких випливає, що ряд (9) мажоредується числовим рядом із додатними членами

$$c_2 \sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k^{2n-1-\alpha}}. \quad (11)$$

Якщо $n \geq 2$, то ряд (11) є збіжним. Тому для майже всіх (стосовно міри Лебега в \mathbb{R}) чисел T ряди (9) є рівномірно збіжними в області $\bar{D} \times \bar{D}$.

Нехай Π – замкнена множина у повному метричному просторі X з метрикою $\rho(x, y)$, а відображення P переводить множину Π в себе.

Теорема 3 ([2, с. 605]). Якщо P є оператором стиску, то в Π існує єдиний розв'язок x^* рівняння $x = P(x)$. При цьому x^* можна отримати як границю послідовності $\{x_n\}$, де $x_{n+1} = P(x_n)$, $n \in 0, 1, 2, \dots$, а x_0 – довільний елемент із Π . Швидкість збіжності послідовності $\{x_n\}$ до розв'язку x^* визначає нерівність $\rho(x_n, x^*) \leq \frac{\beta^n}{1-\beta} \rho(x_1, x_0)$, $\beta < 1$.

Поряд із простором X розглянемо ще один метричний простір Y та замкнену підмножину $Y_0 \in Y$. Припустимо, що кожному $y \in Y_0$ відповідає оператор P_y , що відображає множину $\Pi \subset X$ в себе.

Теорема 4 ([2, с. 608]). Якщо для кожного $y \in Y_0$ відображення P_y справджує умову

$$\rho(P(x), P(x')) \leq \beta \rho(x, x'), \quad 0 < \beta < 1,$$

зі сталою β , що не залежить від y , і якщо в точці $y_0 \in Y_0$ відображення P_{y_0} є неперервним за y , то при $y = y_0$ розв'язок рівняння $x = P_y(x)$ неперервно залежить від y .

Запишемо рівність (8) у вигляді операторного рівняння

$$u(t, x) = A_{u^0} u(t, x),$$

де A_v – нелінійний інтегральний оператор, визначений у кулі $\bar{S}(u^0, r)$ формулою

$$A_v u(t, x) := v(t, x) + \varepsilon \int_D K(t, x, \tau, \xi) \Phi(\tau, \xi, u(\tau, \xi)) d\tau d\xi, \quad (12)$$

Позначимо

$$\bar{\Phi}_j = \max_{0 \leq |s_1| + |s_2| \leq 5} \max_Q \left| \frac{\partial^{|s_1| + |s_2|} \Phi_j(t, x, u)}{\partial u^{|s_1|} \partial x^{|s_2|}} \right|,$$

$$\Psi = c_3 (1 + r + \rho)^3 \sum_{j=1}^m \bar{\Phi}_j \sum_{|k| \geq 0} \frac{1}{k^{2n+3-q-\alpha}}, \quad j \in \{1, \dots, m\},$$

де $\rho = c_1 \|f; \bar{C}([0, T], H_{q+\chi}(\Omega))\|$, $\chi > 2 - 2n$, $q \geq 2n$.

Теорема 5. Нехай $n \geq 2$, виконуються умови теореми 2, функція $\Phi(t, x, u)$ в області Q неперервна за t та має обмежені похідні за змінними x та u до 5-го порядку включно. Тоді для майже всіх (стосовно міри Лебега в \mathbb{R}) чисел T і для всіх ε таких, що $|\varepsilon| < \min\{r/\Psi, 1/\Psi\}$, існує єдиний розв'язок задачі (1), (2). Цей розв'язок належить до кулі $\bar{S}(u^0, r) \subset \bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))$ і неперервно залежить від функції $f(t, x)$.

Д о в е д е н н я. Нехай $|\varepsilon| \Psi < r$. Позначимо через V сукупність вектор-функцій $v \in \bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))$, для яких

$$\|v - u^0; \bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))\| \leq \chi := r - |\varepsilon| \Psi.$$

Покажемо, що для довільної функції $v(t, x)$ із множини V оператор A_v переводить кулю $\bar{S}(u^0, r)$ в себе. Нехай $u \in \bar{S}(u^0, r)$. Тоді

$$\Phi(t, x, u(t, x)) = \sum_{|k| \geq 0} \Phi_k(t, \{u_m(t)\}) \exp(ikx),$$

де

$$\Phi_k(t, \{u_m(t)\}) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} \Phi\left(t, x, \sum_{|m| \geq 0} u_m(t) \exp(imx)\right) \exp(-ikx) dx. \quad (13)$$

За умов теореми із формул (13) одержуємо такі оцінки для компонент вектор-коефіцієнтів Фур'є:

$$\begin{aligned} \max_{0 \leq t \leq T} |\Phi_{jk}(t, \{u_m(t)\})| &\leq c_4 \bar{\Phi}_j |k|^{-4} (1+r+\rho)^4, \\ k &\in \mathbb{Z} \setminus \{0\}, \quad j \in \{1, \dots, m\}. \end{aligned} \quad (14)$$

Із формули (12), на підставі (10), (14) та леми 1, отримуємо, що для всіх ε таких, що $|\varepsilon| < r/\Psi$, і для майже всіх (стосовно міри Лебега в \mathbb{R}) чисел T справджується така оцінка:

$$\begin{aligned} &\|A_v u(t, x) - u^0(t, x)\|_{\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))} \leq \|v - u^0\|_{\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))} + \\ &+ |\varepsilon| \left\| \int_D K(t, x, \tau, \xi) \Phi(\tau, \xi, u(\tau, \xi)) d\tau d\xi \right\|_{\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))} \leq \\ &\leq \chi + c_5 |\varepsilon| \sum_{j=1}^m \sum_{r=0}^{2n} \left((1+k^2)^{q-r} \times \right. \\ &\times \max_{0 \leq t \leq T} \left| \frac{d^r}{dt^r} \int_0^T \sum_{k=-\infty}^{\infty} g_{kjr}(t, \tau) \exp(ik(x-\xi)) \Phi_{jk}(\tau, \{u_m(\tau)\}) d\tau \right|^2 \Big)^{1/2} \leq \\ &\leq \chi + |\varepsilon| c_6 \sum_{j=1}^m \sum_{r=0}^{2n} \sum_{|k| \geq 0} \max_{0 \leq t \leq T} \left| \frac{d^r}{dt^r} \int_0^T g_{kjr}(t, \tau) d\tau \right| \times \\ &\times \max_{0 \leq t \leq T} |\Phi_{jk}(t, \{u_m(t)\})| |k|^{q-r} \leq \\ &\leq \chi + |\varepsilon| c_7 (1+r+\rho)^3 \sum_{j=1}^m \bar{\Phi}_j \sum_{|k| \geq 0} \frac{1}{k^{2n+3-q-\alpha}} = \chi + |\varepsilon| \Psi = r. \end{aligned}$$

Покажемо тепер, що для довільної функції $v \in V$ оператор A_v є оператором стиску, якщо $|\varepsilon| < 1/\Psi$. Нехай $u^1, u^2 \in \bar{S}(u^0, r)$. Враховуючи оцінки (10), (14), лему 1 та гладкість функції $\Phi(t, x, u)$, із формули (12) одержуємо, що для майже всіх (стосовно міри Лебега в \mathbb{R}) чисел T справджується така оцінка:

$$\begin{aligned} &\|A_v u_1(t, x) - A_v u_2(t, x)\|_{\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))} = \\ &= |\varepsilon| \left\| \int_D K(t, x, \tau, \xi) (\Phi(\tau, \xi, u^1(\tau, \xi)) - \Phi(\tau, \xi, u^2(\tau, \xi))) d\tau d\xi \right\|_{\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))} = \\ &= |\varepsilon| \left\| \int_D K(t, x, \tau, \xi) \frac{\partial \Phi(\tau, \xi, \tilde{u}(\tau, \xi))}{\partial u} (u^1(\tau, \xi) - u^2(\tau, \xi)) d\tau d\xi \right\|_{\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))} \leq \\ &\leq |\varepsilon| \Psi \|u_1 - u_2\|_{\bar{C}^{2n}([0, T], H_q(\Omega))}. \end{aligned} \quad (15)$$

Якщо $|\varepsilon| < 1/\Psi$, то з нерівності (15) випливає, що A_v є оператором стиску. Крім того, він неперервний за v . На підставі встановленого вище, теорем 3 і 4 рівняння (8), а отже, і задача (1), (2), має єдиний розв'язок, який належить кулі $\bar{S}(u^0, r)$ і неперервно залежить від $f(t, x)$. Теорему доведено.

Зауваження 1. Розв'язок $u(t, x)$ задачі (1), (2) можна отримати як границю послідовності наближених розв'язків $\{u_n(t, x)\}_{n=1}^{\infty}$, які визначають за формулами

$$u_n(t, x) = u^0(t, x) + \varepsilon \int_D K(t, x, \tau, \xi) \Phi(\tau, \xi, u_{n-1}(\tau, \xi)) d\tau d\xi, \quad n = 1, 2, \dots,$$

де $u^0(t, x)$ – розв'язок задачі (1), (2) при $\varepsilon = 0$.

Зауваження 2. Результати роботи можна перенести на задачу з багатьма просторовими змінними.

1. Білусяк Н. І., Пташник Б. Й. Задача з умовами типу умов Діріхле для слабо нелінійних гіперболічних рівнянь // Вісник Прикарпат. ун-ту. Сер. Математика. Фізика. Хімія. – 1999. – Вип. 1. – С. 22–32.
2. Канторович Л. В., Акилов Г. П. Функциональный анализ. – Москва: Наука, 1977. – 742 с.
3. Клюс І. С., Пташник Б. Й. Триточкова задача для хвильового рівняння // Вісник Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат. – 1996. – Вип. 45. – С. 78–85.
4. Митропольський Ю. О., Хома Г. П., Хома-Могильська С. Г. Розв'язки крайової періодичної задачі для неоднорідного лінійного гіперболічного рівняння другого порядку // Доп. НАН України. – 2008. – № 5. – С. 30–36.
5. Наймарк М. А. Линейные дифференциальные операторы. – Москва: Наука, 1969. – 526 с.
6. Павленко В. Н., Петраш Т. А. Периодические решения уравнения колебаний струны с граничными условиями Неймана и Дирихле и разрывной нелинейностью // Тр. Ин-та математики и механики УрО РАН. – 2012. – **18**, № 2. – С. 199–204.
7. Петровский И. Г. Лекции об уравнениях с частными производными. – Москва: Физматгиз, 1961. – 400 с.
8. Пташник Б. И. Некорректные граничные задачи для дифференциальных уравнений с частными производными. – Киев: Наук. думка, 1984. – 264 с.
9. Пташник Б. Й., Ільків В. С., Кміть І. Я., Поліщук В. М. Нелокальні крайові задачі для рівнянь із частинними похідними. – Київ: Наук. думка, 2002. – 416 с.
10. Пташник Б. Й., Репетило С. М. Задача Діріхле–Неймана для системи рівнянь із частинними похідними зі сталими коефіцієнтами // Прикл. проблеми механіки і математики – 2012. – Вип. 10. – С. 7–14.
11. Пташник Б. Й., Репетило С. М. Задача Діріхле – Неймана для систем гіперболічних рівнянь зі сталими коефіцієнтами // Мат. методи та фіз.-мех. поля. – 2014. – **57**, № 2. – С. 25–31.
Te same: Ptashnyk B. Yo., Repetylo S. M. Dirichlet–Neumann problem for systems of hyperbolic equations with constant coefficients // J. Math. Sci. – 2016. – **215**, No. 1. – P. 26–35.
12. Пташник Б. Й., Репетило С. М. Крайова задача з мішаними умовами для лінійних безтипних рівнянь з частинними похідними // Укр. мат. журн. – 2016. – **68**, № 5. – С. 665–682.
Te same: Ptashnik B. I., Repetylo S. M. Boundary-value problem with mixed conditions for typeless linear partial differential equations // Ukr. Math. J. – 2016. – **68**, No. 5. – P. 756–776, – <https://doi.org/10.1007/s11253-016-1256-8>
13. Пташник Б. И., Штабалоюк П. И. Краевая задача для гиперболических уравнений в классе функций, почти периодических по пространственным переменным // Дифференц. уравнения. – **22**, № 4. – С. 669–678.
14. Рудаков И. А. Периодические решения нелинейного волнового уравнения с граничными условиями Неймана и Дирихле // Изв. вузов. Математика. – 2007. – № 2(537). – С. 46–55.
15. Симотюк М. М. Задача з двома кратними вузлами для лінійних систем рівнянь з частинними похідними, однорідних за порядком диференціювання // Мат. вісник НТШ. – 2004. – **1**. – С. 130–148.
16. Gentile G., Mastropietro V., Procesi M. Periodic solutions for completely resonant nonlinear wave equations with Dirichlet boundary conditions. // Commun. Math. Phys. – 2005. – **256**, No. 2. – P. 437–490. – <https://doi.org/10.1007/s00220-004-1255-8>

17. Kaliev I. A., Mugafarov M. F. The third boundary value problem for the system of equations of linear thermoelasticity // J. Appl. Industr. Math. – 2008. – 2, № 4. – P. 501–507. – <https://doi.org/10.1134/S1990478908040066>

ЗАДАЧА ДИРИХЛЕ–НЕЙМАНА ДЛЯ СИСТЕМЫ СЛАБО НЕЛИНЕЙНЫХ ГИПЕРБОЛИЧЕСКИХ УРАВНЕНИЙ ВЫСОКОГО ПОРЯДКА С ПОСТОЯННЫМИ КОЭФФИЦИЕНТАМИ

В области, являющейся декартовым произведением отрезка на круг единичного радиуса, исследована краевая задача с условиями Дирихле–Неймана по временной переменной и условием 2π -периодичности по пространственной координате для системы слабо нелинейных гиперболических уравнений высокого порядка с постоянными коэффициентами. С помощью принципа неподвижной точки Каччополли–Банаха установлены условия однозначной разрешимости задачи в пространствах Соболева.

Ключевые слова: краевая задача, условия Дирихле–Неймана, система слабо нелинейных гиперболических уравнений, принцип неподвижной точки Каччополли–Банаха.

DIRICHLET–NEUMANN PROBLEM FOR SYSTEM OF WEAKLY NONLINEAR HYPERBOLIC EQUATIONS OF HIGH ORDER WITH CONSTANT COEFFICIENTS

In the region, which is a Cartesian product of the interval on the unit circle, the boundary value problem with Dirichlet–Neumann conditions in the time variable and the conditions of 2π -periodicity in the spatial coordinate for the system of weakly nonlinear hyperbolic equations of high order with constant coefficients has been investigated. The Banach–Caccioppoli fixed-point theorem has been applied and the conditions for unique solvability for the problem in Sobolev spaces have been established.

Key words: boundary value problem, Dirichlet–Neumann conditions, system of weakly nonlinear hyperbolic equations, Banach–Caccioppoli fixed-point theorem.

¹ Ін-т прикл. проблем механіки і математики
ім. Я. С. Підстригача НАН України, Львів,

² Нац. ун-т «Львів. політехніка», Львів